

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 25 april 2008 in zaak nr. 07/43943 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de vreemdeling) ongewenst verklaard.

Bij besluit van 26 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2008, verzonden op 6 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

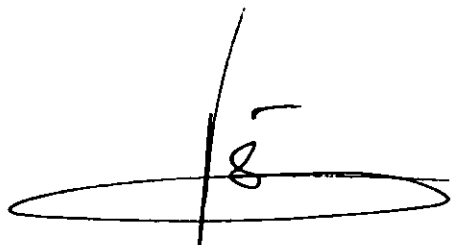
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 november 2008

218-587.

Verzonden: 25 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: Awb 07/43943 ONGEWN A S2

Uitspraak: 25 april 2008

inzake:

van Liberiaanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 9301-21-0098,
V-nummer: -----
eiser,
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen;

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. F.H. Postma,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 22 april 2004 heeft de korpschef van de regiopolitie Zaanstreek-Waterland een voorstel tot ongewenstverklaring van eiser gedaan. Bij beschikking van 19 mei 2004, uitgereikt in persoon op 25 mei 2004, heeft verweerder eiser tot ongewenst vreemdeling verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij bezwaarschrift van 26 mei 2004 heeft eiser tegen deze beschikking bezwaar gemaakt. Bij gelijkgedateerd schrijven heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht bij wege van het treffen van een voorlopige voorziening over te gaan tot schorsing van de beschikking tot ongewenstverklaring totdat onherroepelijk op het bezwaar is beslist.

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 20 augustus 2004 met zaaknummer Awb 04/24546 is het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen.

Op 5 oktober 2004 is eiser naar aanleiding van het door hem ingediende bezwaar gehoord door een ambtelijke commissie.

Bij beroepschrift van 31 maart 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaar.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 juni 2006 met zaaknummer Awb 06/16542 is het beroep gegrond verklaard, de beschikking zoals bedoeld in artikel 6:2, aanhef en onder b, Awb vernietigd en verweerder opgedragen om binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een beschikking op het bezwaar te geven.

Bij beroepschrift van 26 juli 2006 heeft eiser wederom beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaar.

Bij beschikking van 31 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 juni 2007 met zaaknummer Awb 06/36211 is het beroep, voor zover dat ziet op het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaar, niet ontvankelijk verklaard en het beroep, voor zover gericht tegen de beschikking van 31 juli 2006, gegrond verklaard, de bestreden beschikking van 31 juli 2006 vernietigd en bepaald dat verweerder binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing dient te nemen.

Bij beroepschrift van 13 augustus 2007 heeft eiser nogmaals beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaar.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 2 oktober 2007 met zaaknummer Awb 07/31935 is het beroep gegrond verklaard, het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit vernietigd en bepaald dat verweerder binnen een termijn van vier weken na verzending van deze uitspraak een besluit op het bezwaar neemt.

Bij beschikking van 26 oktober 2007 heeft verweerder het bezwaar andermaal ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 22 november 2007 heeft eiser tegen deze beschikking beroep ingesteld.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft op 8 februari 2008 een verweerschrift ingediend, strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting 28 februari 2008. Eiser is daarbij niet verschenen. Partijen hebben zich doen vertegenwoordigen door hun gemachtigde.

Motivering

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Stcrt. 2007, 41) en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Stcrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In deze procedure dient derhalve te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de vreemdeling ongewenst worden verklaard, indien hij in Nederland verblijft anders dan op grond van artikel 8, onder a tot en met e dan wel l en hij een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Onder verwijzing naar voormelde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 juni 2007 met zaaknummer Awb 06/36211, is niet (meer) in geschil dat de ongewenstverklaring van eiser niet in strijd is met artikel 67, eerste lid, en onder c, Vw 2000 dan wel paragraaf B1/2.2.4.4 onder c van de Vreemdelingscirculaire 2000.

Gelet op de gronden van beroep resteert thans enkel nog de vraag of er sprake is van een ongeoorloofde inbreuk op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Niet in geschil is dat tussen eiser en zijn partner en kind sprake is van familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

De ongewenstverklaring brengt mee dat eiser dit familie- en gezinsleven gedurende een groot aantal jaren op geen enkele wijze (meer) in Nederland zal kunnen uitoefenen. Bij de beoordeling van de vraag of deze inbreuk op het familie- of gezinsleven is gerechtvaardigd op grond van artikel 8, tweede lid, EVRM, dient een redelijke afweging gemaakt te worden tussen het belang van verweerder bij bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid en het belang van eiser bij uitoefening van zijn familie- of gezinsleven.

In de uitspraken van het Europese Hof voor de rechten van de mens (EHRM) van 2 augustus 2001 in de zaak *Boultif tegen Zwitserland* (JV 2001/254) en van 18 oktober 2006 in de zaak *Üner tegen Nederland* (JV 2006/417) zijn richtinggevende uitgangspunten ('guiding principles') geformuleerd ten aanzien van de vraag of een maatregel van uitzetting noodzakelijk en proportioneel is.

Deze uitgangspunten betreffen:

- de aard en ernst van het vergrijp;
- de verblijfsduur en de sociale, culturele en familiebanden in zowel het land van herkomst als het land van verblijf;
- het verstreken tijdsverloop sinds het strafbare feit, alsmede het gedrag in die periode; de betrokken nationaliteiten;
- de gezinssituatie;
- de vraag of de echtgeno(o)t(e) al dan niet van het vergrijp op de hoogte was toen het gezinsleven ontstond;
- de aanwezigheid van kinderen en hun leeftijd en de belangen en het welzijn van de kinderen, met name de ernst van de moeilijkheden die de kinderen in het land van herkomst tegemoet gaan;
- de ernst van de moeilijkheden die de echtgeno(o)t(e) in het bestemmingsland naar verwachting zal ondervinden.

Daarnaast kan, volgens vaste jurisprudentie van het EHRM, gezinsleven dat is aangegaan tijdens illegaal verblijf in het algemeen geen verwachting op een verblijfsvergunning doen ontstaan. In de zaak *Rodrigues da Silva tegen Nederland* van 31 januari 2006 (JV 2006, 90) herhaalt het EHRM dit onder toevoeging dat in zo'n situatie alleen in zeer uitzonderlijke gevallen verwijdering een schending van artikel 8 EVRM zal meebrengen. Het belang van het kind bij verblijf in Nederland met zijn ouder(s) kan meebrengen dat aan de ouder(s) niet in alle situaties illegaal verblijf in Nederland kan worden tegengeworpen.

De rechtbank stelt vast dat deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, in voorgenoemde uitspraak het eerder door verweerder genomen besluit op bezwaar van 31 juli 2006 heeft vernietigd omdat verweerder, in het licht van de hiervoor weergegeven criteria, de belangen van eiser en die van zijn partner en dochter onvoldoende zorgvuldig heeft afgewogen tegen het algemeen belang. Hierdoor was het besluit onvoldoende zorgvuldig voorbereid en niet deugdelijk gemotiveerd.

Anders dan eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het thans bestreden besluit voldoende is ingegaan op de verschillende feiten en omstandigheden die bij de belangenafweging een rol spelen. Dat eiser nogmaals, na de vernietiging van het eerdere besluit op bezwaar, gehoord had dienen te worden, volgt de rechtbank niet. Er hebben zich na de vernietiging van het eerdere besluit geen nieuwe feiten en omstandigheden voorgedaan die maken dat eiser hierover opnieuw diende te worden gehoord. Verweerder heeft aan de hand van de hem reeds langer bekende feiten en omstandigheden tot een belangenafweging kunnen overgaan. Overigens heeft eiser dergelijke feiten en omstandigheden ook niet naar voren gebracht.

Gelet op het voorgaande, ligt derhalve ter beoordeling voor of verweerder in redelijkheid meer belang heeft mogen hechten aan het algemeen belang, dat is gediend met de bescherming van *de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, dan aan het persoonlijk belang van eiser bij familie- en gezinsleven in Nederland met zijn partner en zijn dochter.*

De rechtbank beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt hiertoe als volgt.

Niet in geschil is dat eiser, wiens in 1993 ingediende asielaanvraag is afgewezen, nimmer op grond van een verblijfstitel rechtmatig verblijf in Nederland heeft gehad. Evenmin is in geschil dat hij in verband met een drugsdelict door het gerechtshof Amsterdam bij uitspraak van 30 december 2003 strafrechtelijk is veroordeeld en ook in Duitsland gedetineerd is geweest in verband met een aan softdrugs gerelateerd vergrijp. Hoewel er al de nodige tijd is verstreken tussen de strafrechtelijke veroordeling en dit een eenmalige veroordeling is geweest, lagen aan deze veroordeling op verschillende data gepleegde drugsdelicten ten grondslag, die zowel nationaal als internationaal als bijzonder ernstig worden aangemerkt. Voorts heeft dit eiser er niet van weerhouden in Duitsland wederom een drugsgelateerd vergrijp te plegen, zodat niet gezegd kan worden dat van een risico op recidive geen sprake is.

Eiser en zijn partner hebben samen een dochter die in Nederland is opgegroeid en de Nederlandse nationaliteit bezit. Eiser heeft er op gewezen dat de situatie in Liberia zodanig is dat zeker van de dochter niet kan worden gevergd zich in Liberia te vestigen omdat zij geheel geworteld is in de Nederlandse cultuur en in Liberia minderjarige meisjes het risico lopen slachtoffer te worden van seksueel geweld. In het kader van de belangenafweging heeft verweerder in dit verband naar voren gebracht dat, hoewel het zich vestigen in Liberia niet eenvoudig zal zijn, van de moeder mag worden verwacht dat zij een toekomst in Liberia kan opbouwen en dat de ouders hun dochter hierbij kunnen steunen en dat de leeftijd van de dochter niet aan vertrek naar Liberia in de weg staat.

Nu voorts vaststaat dat het gezinsleven (tussen eiser en zijn partner en hun beider kind) is ontstaan gedurende onbestendig en voor het overige illegaal verblijf, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank aan de hand van de hiervoor weergegeven in de rechtspraak van het EHRM ontwikkelde uitgangspunten gelet op de in het bestreden besluit weergegeven feiten en omstandigheden en de door verweerder gemaakte belangenafweging, deze in het nadeel van eiser kunnen laten uitvallen. Hierbij merkt de rechtbank nog op dat de door eiser en in het algemeen ambtsbericht Liberia 2007 genoemde problematiek aangaande seksueel geweld jegens jonge meisjes, deels wordt gerelateerd aan de privésfeer en hieruit niet naar voren komt dat jonge meisjes in het algemeen een zodanig risico lopen om verkracht te worden dat van de dochter van eiser niet kan worden verwacht zich, met haar ouders, in Liberia te vestigen. Voorts is het belang van de dochter niet in die mate gediend bij verblijf van haar

vader in Nederland, dat de contacten met haar vader niet op een andere wijze kunnen worden vormgegeven zonder in strijd te komen met het bepaalde in artikel 8 EVRM.

Het voorgaande leidt de rechtbank tot het oordeel dat, hoewel de ongewenstverklaring vergaande consequenties heeft, het hier gaat om een voor de samenleving ernstig misdrijf, zodat verweerder de belangen van de partner en de kind(eren) en de moeilijkheden bij vestiging in Liberia, niet doorslaggevend heeft hoeven te achten.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

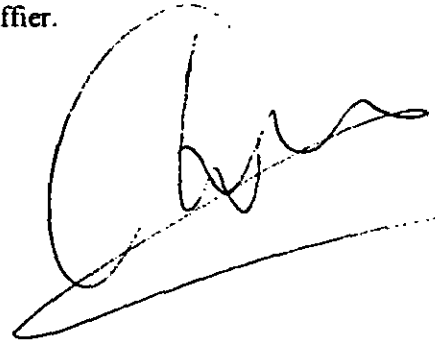
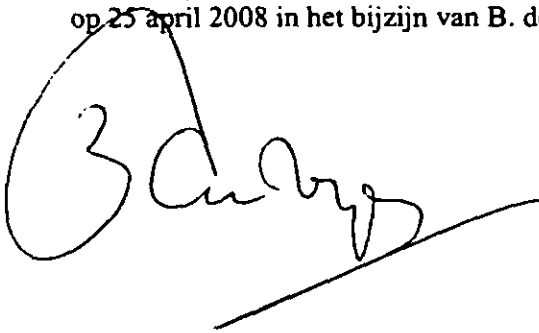
Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. K. Wentholt, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 25 april 2008 in het bijzijn van B. de Vogel, griffier.

Tiebout

advocaten

Groningen
 Praediniusdijngel 1
 9711 AA Groningen
 T (050) 589 25 79
 F (050) 360 16 23
 info.groningen@tiebout.nl
 www.tiebout.nl

mr A. van Asperen
 mr M. Schuring*
 mr K.B. Spoetsma
 mr B. van Dijk
 mr I.M. Zuidhoek
 mr M.A.M. Schaap

Roden
 Mensingeweg 1
 Postbus 330
 9300 AH Roden
 T (050) 501 50 80
 F (050) 501 50 45
 info.roden@tiebout.nl
 www.tiebout.nl

mr J.G. Basik
 mr S. El Hami
 mw mr S.M. Faber
 mr L. Sandberg

Derdenrekening
 ABN-AMRO
 60.59.22.470
 t.n.v.
 Stichting Beheer
 Derdengelden
 Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 JUN 2008	
ZAAKNR.	4215
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

Per fax: (070) 365 13 80
 en per aangetekende post verzonden

Groningen, 3 Juni 2008

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Inzake: Staat / HB
 Uw ref:
 Onze ref: IMZ/520308860

Email: inge.zuidhoek@tiebout.nl
 Doorkiesnr. secr.: (050) 368 37 36

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens de heer de appellant, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 25 april 2008, verzonden 6 mei 2008.

Allereerst wordt verzocht al hetgeen in eerdere instanties is aangevoerd, als hier ingelast en herhaald te beschouwen, alsmede om het griffierrecht in mijn rekening-courant te boeken.

Grief I:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen (pagina 4 van de beschikking, tweede alinea):

"Anders dan eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het thans bestreden besluit voldoende is ingegaan op de verschillende feiten en omstandigheden die bij de belangenafweging een rol spelen. Dat eiser nogmaals, na de vernietiging van het eerdere besluit op bezwaar, gehoord had dienen te worden, volgt de rechtbank niet. Er hebben zich na de vernietiging van het eerdere besluit geen nieuwe feiten en omstandigheden voorgedaan die maken dat eiser hierover opnieuw diende te worden gehoord. Verweerder heeft aan de hand van de hem reeds langer bekende feiten en omstandigheden tot een belangenafweging kunnen overgaan. Overigens heeft eiser dergelijke feiten en omstandigheden ook niet naar voren gebracht".

Toelichting:

Uit rechtsoverweging 2.19 van de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen van 28 juni 2007 (waarbij het beroep tegen de beschikking op bezwaar van 26 mei gegrond is verklaard) volgt niet enkel dat de belangen onvoldoende zijn gewogen, maar eveneens dat onvoldoende onderzocht is of de inmenging in het recht op eerbiediging van de uitoefening van het gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM is gerechtvaardigd. Het gaat derhalve niet enkel om het wegen van reeds langer bekende feiten en omstandigheden, maar onder andere ook om een opdracht te onderzoeken welke problemen de partner en dochter van betrokkene zullen ondervinden indien zij met betrokkene naar Liberia moeten reizen (hetgeen een andere vraag is dan de vraag of er sprake is van objectieve belemmeringen) Het gaat om de ernst van de moeilijkheden die partner en kind zullen ondervinden indien zij betrokkene naar het land van herkomst volgen. Door het niet inwinnen van nadere informatie – daarbij doelend op meer informatie dan informatie waaruit geconcludeerd zou kunnen

GRIFFIERCOMMISSIE
 ADVOCATEN

Op 3. april 2008 heeft de Griffiercommissie zich van toepassing de Algemene Voorwaarden van I. Cobus Advocaten, welke zijn getypt op de griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen onder nummer 1/07 en welke onder meer een bepaling van de aansprakelijkheid bevatten. Op verzoek wordt een exemplaar teruggezonden.

Tiebout

advocaten

Groningen

Praediniusweg 1

9711 AA Groningen

T (050) 589 25 75

F (050) 360 16 23

info.groningen@tiebout.nl

www.tiebout.nl

worden dat geen sprake is van objectieve belemmeringen – door verweerder is het door haar genomen besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid zoals genoemd in artikel 3:2 Awb en is tevens onvoldoende onderzoek geweest.

Grief II:

mr R. van Aderen

mr M. Schuring*

mr K.B. Spaalstra

mr B. van Dijk

mr I.M. Zuidhuk

mr M.R.M. Schaap

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen:

" Gelet op voorgaande, ligt derhalve ter beoordeling voor of verweerder in redelijkheid meer belang heeft mogen hechten aan het algemeen belang, dat is gediend met de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, dan aan het persoonlijk belangen van eiser bij familie- en gezinsleven in Nederland met zijn partner en zijn dochter.

De rechtbank beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt hiertoe als volgt.

(...)

Hoewel er al de nodige tijd is verstreken tussen de strafrechtelijke veroordeling en dit een eenmalige veroordeling is geweest, lagen aan deze veroordeling op verschillende data gepleegde drugsdelicten ten grondslag, die zowel nationaal als internationaal als bijzonder ernstig worden aangemerkt. Voorts heeft dit eiser er niet van weerhouden in Duitsland wederom een drugsgerelateerd vergrijp te plegen, zodat niet gezegd kan worden dat van een risico op recidive geen sprake is."

Roden

Mensingheweg 1

Postbus 330

9300 AH Roden

T (050) 501 50 80

F (050) 501 50 45

info.roden@tiebout.nl

www.tiebout.nl

mr S.G. Rissik

mr S. El Hami

mr mr S.M. Faber

mr L. Sandberg

Derdenrekening

ABN-AMRO

60.59.22.470

G.N.V.

Stichting Beheer

Derdenrekening

Tiebout Advocaten.

Toelichting

*NMI-mediator

Ten eerste mag niet gesteld worden dat sprake is van recidive nu betrokkene slechts eenmalig is veroordeeld voor zijn aandeel, gedurende een bepaalde periode in zijn leven, welke periode hij, zoals ook de rechtbank erkent, geruime tijd geleden achter heeft zich gelaten.

Bovendien mag het in Duitsland gepleegde drugsgerelateerde vergrijp niet bijdragen aan de conclusie dat sprake is van een kans op recidive, gelet op het feit dat het hier gaat om het bezit van softdrugs, een feit waarvan niet gesteld kan worden dat betrokkene hiervoor ook in Nederland veroordeeld zou worden. Nu voornoemd gegeven wel is meegenomen in de belangenafweging, volgt reeds hieruit dat geen juiste belangenafweging is gemaakt.

Grief III:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen:

"Eiser en zijn partner hebben samen een dochter die in Nederland is opgegroeid en de Nederlandse nationaliteit bezit. Eiser heeft er op gewezen dat de situatie in Liberia zodanig is dat zeker van de dochter niet kan worden gevergd zich in Liberia te vestigen omdat zij geheel geworteld is in de Nederlandse cultuur en in Liberia minderjarige meisjes het risico lopen slachtoffer te worden van seksueel geweld. In het kader van de belangenafweging heeft verweerder naar voren gebracht dat, hoewel het zich vestigen in Liberia niet eenvoudig zal zijn, van de moeder mag worden verwacht dat zij een toekomst in Liberia kan opbouwen en dat de ouders hun dochter hierbij kunnen steunen en dat de leeftijd van de dochter niet aan vertrek naar Liberia aan de weg staat.

Nu voorts vaststaat dat het gezinsleven (tussen eiser en zijn partner en hun beider kind) is ontstaan gedurende onbestendig en voor het overige illegaal verblijf, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank aan de hand van de hierboven weergegeven in de rechtspraak aan het EHRM ontwikkelde uitgangspunten gelet op de in het bestreden besluit weergegeven feiten en omstandigheden en de door verweerder gemaakte belangenafweging, deze in het nadeel van eiser kunnen laten uitvallen. Hierbij merkt de rechtbank nog op dat de door eiser en in het algemeen ambtsbericht Liberia 2007 genoemde problematiek aangaande seksueel geweld jegens jonge meisjes, deels wordt gerelateerd aan de privésfeer en hieruit niet naar voren komt dat jonge meisjes in het algemeen een zodanig risico lopen om verkracht te worden dat van de

DE NEDERLANDSE MEDIATION

Op al onze diensten/overeenkomsten zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden van Tiebout Advocaten, welke zijn gedownload ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen, onder nummer 1/97 en welke onder meer een bepaling van de aansprakelijkheid bevatten. Op verzoek wordt een exemplaar toegezonden.

Tiebout

advocaten

Groningen
Praediniuslingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dochter van eiser niet kan worden verwacht zich, met haar ouders, in Liberia te vestigen. Voorts is het belang van de dochter niet in die mate gediend bij verblijf van haar vader in Nederland, dat de contacten met haar vader niet op een andere wijze kunnen worden vormgegeven zonder in strijd te komen met het bepaalde in artikel 8 EVRM

mr A. van Asperen **Toelichting:**

mr M. Schuring*
mr K.B. Spoelstra
mr B. van Olij
mr I.M. Zuidhoek
mr M.R.M. Schaap

De rechtbank betreft - naast de daadwerkelijke belangen van de dochter - eveneens niet de belangen van de partner in de afweging. Er wordt enkel gesteld dat het zich vestigen in Liberia niet eenvoudig zal zijn en verder wordt alleen aangegeven dat de ouders de dochter kunnen steunen bij het opbouwen van een leven in Liberia. Het feit dat de partner van betrokkene de Nederlandse nationaliteit heeft, zij hier te lande werkt, nooit in Liberia heeft gewerkt en de Liberiaanse cultuur haar totaal vreemd is, blijkt derhalve niet in de belangenafweging te zijn betrokken. De stelling dat het opbouwen van een leven in Liberia niet eenvoudig zal zijn, zegt niks over de ernst van de moeilijkheden die de partner van betrokkene zal ondervinden bij het volgen van betrokkene naar zijn land van herkomst.

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 85
F (050) 501 50 45
Info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

Bovendien mag het gezinsleven dat is ontstaan gedurende onbestendig en illegaal verblijf geen afbreuk doen aan het recht op gezinsleven en het recht op bescherming hiervan. Uit de overweging van de rechtbank volgt dat dit gegeven bij de te maken belangenafweging in zekere mate domineert.

mr S.C. Alxik
mr S. El Nami
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Nog steeds worden de belangen van de partner van betrokkene en de dochter onvoldoende zorgvuldig afgewogen tegen het algemeen belang van verweerder bij bescherming van de openbare orde.

Dordenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten

Bovendien blijkt de instabiele veiligheidssituatie in het land van herkomst van betrokkene in verband met de belangen van kinderen en de te verwachten problemen voor kinderen bij vestiging niet te zijn meegenomen, althans niet juist te zijn meegenomen in de belangenafweging, nu slechts gesteld wordt dat de situatie in het land van herkomst niet optimaal is. Het feit dat seksueel gerelateerd geweld deels gerelateerd wordt aan de privésfeer, betekent dat ook een deel van het seksueel geweld tegen jonge meisjes niet hiaraan gerelateerd is. De rechtbank geeft dan ook geen blijk de instabiele veiligheidssituatie betrokken te hebben in de belangenafweging.

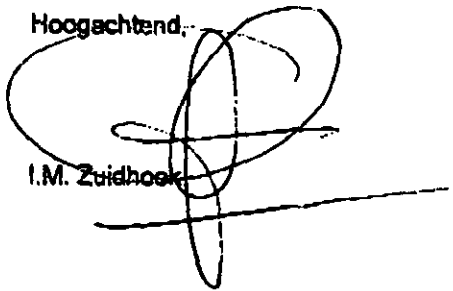
*NMI-mediator

Bovendien zijn andere mogelijkheden van voortzetting van het gezinsleven praktisch niet of nauwelijks realiseerbaar en leveren zij derhalve een te vergaande inperking op van het bepaalde in artikel 8 EVRM.

Mitsdien wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Hoogachtend,

I.M. Zuidhoek

Bijlage:

- kopie uitspraak d.d. 25 april 2008, 5 pag.

